

Has-ret-le zar-rü-zar gö-nül Ce-ker fi-ra-
Gö-rün-ce gül-ce-mal gö-nül Ne-ler ha-yal
ki yar gö-nül hey
e-der gö-nül hey
Gö-zün-de gü-li-zar gö-nül ha-ra-bı in-
U-mid e-den vi-sâl gö-nül ce-ker-mi hiç
ti-zar gö-nül hey
me-lâl gö-nül hey
A-man gö-nül ya-man gö-nül gü-zel se-vip
ya-nan gö-nül hey
Ya-nar ya-nar tü-ter gö-nül Bül-bül o-lur
Gö-zün-de-ki bu nem gö-nül Di-ner a-cep
Ö-ter gö-nül hey
ne-dem gö-nül hey
Bu a-hü-zar ye-ter gö-nül a-cep ne-dem
E-si-ri-nim ni-dem gö-nül ye-ter ye-ter
gü-lür gö-nül Hey
e-lem gö-nül Hey (Not: ikinci güfeye geçilirken, Noy. takımı yapılır) D.C.

Hasretle zar-ü zar gönül çeker firak-ı yar gönül
Gözünde gülizar gönül harab-ı intizar gönül
Aman gönül yaman gönül güzel sevip yanar gönül
Yanar yanar tüter gönül bülbül olur öter gönül
Bu âhüzar yeter gönül acep nedem güler gönül

Görünce gülcemal gönül neler hayâl eder gönül
Ümit eden visal gönül çekermi hiç melâl gönül
Aman gönül yaman gönül güzel sevip yanar gönül
Gözündeki bu nem gönül diner acep nidem gönül
Esirinim nidem gönül yeter yeter elem gönül hey.